

BESTEMØDRE FOR FRED

ARBEIDER FOR Å FREMME FRED OG RETTFERDIGHET I RESPEKT FOR FNs
MENNESKERETTIGHETER.

19.09.2018

**Bestemødre for fred
mener:**

Bomber dreper!

Les om følgene av våre politiske ledes manglende kunnskaper, og ødeleggelsen av et afrikansk land.

Utdrag av Bjørgulv Braanen Kommentar
Klassekampen fredag 14 september 2018

Libya-rapporten

**Lite var kritikkverdig da Norge
bombet Libya sønder og
sammen.**

Hvitvasker regjeringen

Rapporten fra det regjeringsoppnevnte utvalget som har gransket den norske deltagelsen i Libya-krigen i 2011, ble presentert på Akershus festning i Oslo i. Den viser at beslutningen om å kaste Norge inn i krigen var ☐ venstrehåndsarbeid. Den reelle beslutningen ble tatt på mobiltelefon og sms, helt uten at regjeringen hadde noen egen forståelse av situasjonen i Libya.

Den britiske parlamentsrapporten om Libya-krigen fra 2016, slo fast at statsminister David Cameron iverksatte bombekampanjen på grunnlag av feilaktige antakelser og en ufullstendig forståelse av bevis. Det norske utvalget forholder seg overhodet ikke til disse.

Det har i det hele tatt ikke vurdert om det var riktig av Norge å delta i bombetoktene over Libya eller hva som ble de faktiske konsekvenser av krigen.

Noe annet var kanskje ikke å vente med det mandatet som var gitt og Jan Petersen som utvalgsleder, utenriksministeren som i det lengste ville at Norge skulle delta i den folkerettsstridige krigen mot Irak. Resultatet har blitt en oppskriftsmessig hvitvasking av regjeringen på alle punkter.

Det eneste som var feil, slik utvalget ser det, er Grunnloven, som har for sterke begrensninger på krigsdeltagelse i utlandet. Den bør derfor endres.

Boktips

Sirkel forlag

Det finnes nå massiv dokumentasjon for at påstandene om et umiddelbart forestående folkemord i Benghazi var basert på fordreid informasjon.

Petersen utvalget påpeker at Norge ikke hadde noen selvstendig vurdering eller forståelse av situasjonen i Libya, uten at rapporten tillegger det særlig betydning.

Rapporten drøfter heller ikke hvorfor Norge deltok med slik tyngde. Libya-bombingen var det mest massive bombe oppdraget utført av norske styrker siden den andre verdenskrigen.

Det er rett og slett sjokkerende at slike skjebnesvangre beslutninger tas på så tynt grunnlag og så tilfeldig. I Storbritannia har det ført til et politisk etterspill - i Norge velger den forsvarspolitiske nomenklaturen å skalke lukene. Alt gikk greit for seg.

BESTEMØDRE FOR FRED

Er en grasrotorganisasjon som arbeider gjennom fellesskapsbeslutninger.

Utdrag fra Ola Tunander Aftenposten
12.09.2018

NATOs beslutning om å bombe opprørerne til makten i Libya var bygd på en løgn, mener professor Ola Tunander.

- Mediene og neokonservative politikere hevdet at Muammar Gaddafi bombet sitt eget folk, at han benyttet afrikanske leiesoldater, og at byen Benghazi sto overfor folkemord. Nå vet vi at dette var løgn, sier Tunander, som er professor emeritus ved Institutt for fredsforskning (PRIO).

- I praksis støttet Norge og andre allierte opp om rasistiske islamister som drepte afrikanere og tvang flere hundre tusen svarte til å flykte fra Libya, sier han til NTB.

- Daværende statsminister Jens Stoltenberg (AP), som høstet stor anerkjennelse i Washington for Norges Libya-bidrag, ble siden generalsekretær i NATO. Han har avvist all kritikk.

I boken «Libyakrigen»

dokumenterer Tunander hva som ledet landet opp til NATOs beslutning om å gå til krig mot Gaddafi-regimet.

- Mye av planleggingen synes å ha blitt gjort i Paris, sier han.

Daværende statsminister Jens Stoltenberg (AP) som senere ble generalsekretær i NATO

Dagsavisen 13.09.2018. Utdrag av kommentar av Espen Løkeland Stai

Nær 600 bomber. Et land i kaos. Finnes det flik av vilje til å lære?

Granskningen av norsk deltakelse i Libya-krigen bør være vond lesning. For mange.

Hvordan kunne dette skje?

Hvordan kunne det norske Stortinget sende norske kampfly for å bombe et afrikansk land uten en kritisk motstemme i egne rekker? I dag skal et utvalg under ledelse av tidligere utenriksminister Jan Petersen legge fram sin rapport om den norske deltakelsen i NATO-operasjonen i 2011.

Det er ingen grunn til å vente seg en kritisk knyttneve av en rapport. Det er tung konsensus i utenrikspolitikken. Legg til at utvalget er ledet av en av de mest USA-vennlige uten-riksministrene vi har hatt.

Rapporten er likevel viktig. For det første fordi alt som kan kaste lys over denne feilslåtte operasjonen er interessant i seg selv. For det andre har utvalget fått i oppdrag å **trekke lærdom** av Libya-krigen.

Utdrag fra kronikk i Dagsavisen
av Asne Gulikstad 12.09.2018

Kaos: Sju år etter at NATO bidro til Gaddafis fall er Libya i kaos, og landet har rast 35 plasser på indeksen over menneskelig utvikling.

Det går ikke bra og det er veldig lenge siden det har gått bra i Libya, konstaterer senior forsker Morten Bøås ved Norsk utenrikspolitisk institutt (NUPI)

Historien om Libya er historien om en feilslått intervensjon, og det må det offentlige Norge akseptere, selv om det sitter langt inne, mener Bøås.

- Den var feilslått fra starten av og det er underlig at det kunne skje så kort tid etter Irak intervensjonen.

Man aksepterte USAs påstand om at Gaddafi planla folkemord, noe som senere blant annet er avvist av den britiske undersøkelseskommisjonen.

Migranter: Tilstanden i Libya har gjort landet til et utfarts- og opp-samlingssted for migranter.

